

Sygn. akt I C 708/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2021 r. w G. sprawy z powództwa K. K. (1) przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki K. K. (1) kwoty:

a. 6.000 zł (sześć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 17 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty,

b. 1.475,97 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 17 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki K. K. (1) kwotę 2.791 zł (dwa tysiące siedemset dziewięćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 67,77 zł (sześćdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt siedem groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 708/19

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 23 października 2018 r. na obwodnicy T. przy zjeździe na dzielnicę C. w G. doszło do wypadku komunikacyjnego – poruszająca się prawidłowo powódka K. K. (1) (poprzednio: K., kierująca pojazdem V. nr rej. (...)) została uderzona w tył pojazdu: pojawił się zator na trasie, powódka już wyhamowała i wówczas została uderzona od tyłu przez nadjeżdżający pojazd F. nr rej. (...). Powódka poczuła szarpnięcie ciałem, trzymała ręce na kierownicy, doszło do naprężenia jej nadgarstków, miała zapięte pasy bezpieczeństwa. Pojazd sprawcy był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w W..

D. ód: zeznania powódki

Po wypadku zaczęła ją boleć głowa, szyja i prawy nadgarstek, nosiła kołnierz ortopedyczny na szyję. Wystąpiło u niej zniesienie lordozy szyjnej i dystorsja nadgarstka prawego. Była na zwolnieniu lekarskim do 2 listopada 2018 r. Po wypadku przyjechał do niej do T. jej ówczesny partner (obecnie mąż) – D. K. (1), zaobserwował jej nienaturalne zachowanie (powódka, zazwyczaj ekspresyjna, była po wypadku wyraźnie „przygaszona”). Ponieważ przed wypadkiem powódka pracowała terenowo (jako przedstawiciel handlowy) musiała, aby zachować niezmienny dochód (głównie z prowizji) szybko wrócić do aktywności zawodowej, ponieważ zaś oferta rehabilitacji finansowanej z Narodowego Funduszu Zdrowia była odległa czasowo (za co najmniej 3 miesiące), skorzystała z odpłatnej rehabilitacji u fizjoterapeuty. Poza tym korzystała ze świadczeń medycznych w ramach sieci (...) (finansowanych przez pracodawcę i pracowników). Mimo początkowych lęków komunikacyjnych też dość szybko musiała wrócić do kierowania pojazdami, gdyż był to jedyny możliwy sposób wykonywania przez nią obowiązków zawodowych. Kilka lat wcześniej

powódka miała uraz prawego nadgarstka, który do momentu wypadku z października 2018 r. był zaleczony i nie dawał żadnych objawów. Wypadek z października 2018 r. odnowił dolegliwości bólowe ze strony tego nadgarstka. Kilka miesięcy po wypadku powódka zaszła w ciążę, po urodzeniu dziecka ma problemy z pewnymi czynnościami w obsłudze dziecka (dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego przy podnoszeniu dziecka). Przed wypadkiem powódka (poza kwestią nadgarstka) była osobą zdrową i sprawną ruchowo, chodziła na taniec zumba, siłownię – tych aktywności po wypadku już nie kontynuowała z uwagi na dolegliwości wynikające z wypadku (próbowała ponownie tańczyć zumbę, ale po 2 tygodniach ostatecznie zrezygnowała). Od czasu wypadku korzysta w razie potrzeby (nasilenia bólu) z powszechnie dostępnych środków przeciwbólowych, co nie miało miejsca przed wypadkiem. Powódka poniosła w związku przedmiotowym wypadkiem koszty zakupu leków na 24,47 zł, koszt wizyty specjalisty z zakresu rehabilitacji (150 zł), koszt rehabilitacji (1.200 zł), ponadto dojeżdżała kolejką (...) i autobusem ze Szpitala w G. do C. (gdzie zamieszkiwała) – koszt biletów 10,30 zł, dojazd środkami komunikacji publicznej na konsultację lekarską dzień po wypadku (koszt biletów – 7,60 zł), 11 dojazdów na zabiegi rehabilitacyjne komunikacją publiczną do G. (ul. (...), tam i z powrotem, koszt biletów 83,60 zł – 15.11.2018-3.12.2018).

D. ód: zeznania powódki

zeznania D. K.

dokumentacja ze szpitala, k. 45

dokument wizyty lekarskiej w (...), k. 46-47

zalecenia lekarskie z (...), k. 48

zaświadczenie o przebiegu rehabilitacji, k. 50

zaświadczenie fizjoterapeuty, k. 51

paragon za leki, k. 52

rachunek za rehabilitację, k. 53

rachunek za konsultację, k. 54

opinia biegłego, k. 147-148 z uzupełnieniem z dnia 17 października 2020 r.

Pozwany odmówił powódce wypłaty jakichkolwiek świadczeń.

O. ści bezsporne

Ocena dowodów

Zeznania powódki i świadka D. K. są spójne, szczere, spontaniczne i wiarygodne. W zeznaniach powódki dokładnie opisano mechanizm wypadku, z opisu przebiegu wypadku jasno wynika, że nie mogły pozostać na drodze trwałe i zabezpieczone ślady zdarzenia umożliwiające rzetelne przeprowadzenie symulacji zdarzenia. Ponadto w zeznaniach powódki i D. K. zawarto wiarygodny opis stanu zdrowia i samopoczucia powódki po wypadku. Ponadto zeznania te pozostają w pełnej zgodności z przedstawioną dokumentacją lekarską, rehabilitacyjną oraz dokumentami kosztowymi (rachunki, paragony). W zeznaniach powódki nie sposób doszukać się cech agrawacji skutków urazu.

Opinia biegłego (jako całość) jest zdaniem Sądu pełna, jasna i wewnętrznie niesprzeczna. Nie wymaga dalszego uzupełniania lub dopuszczania dowodu z opinii innego biegłego. Sąd oceniał opinię w warstwie opisowej, ujęcia procentowe uszczerbku na zdrowiu w danym przypadku są zbędne, albowiem nie wystąpiły okoliczności wyjątkowe, które wymagałyby oparcia orzeczenia na wskaźnikach matematycznych jako ultima ratio.

Dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw rekonstrukcji wypadków nie było zasadne, gdyż – po pierwsze w sprawie brak obiektywnych i rzetelnie zabezpieczonych śladów kolizji na miejscu wypadku, minęło już wiele lat, brak danych wiarygodnie i precyzyjnie dokumentujących szybkość pojazdu, który uderzył w pojazd powódki, zaś analiza szybkości jedynie w oparciu o deformacje pojazdów jest zawsze obciążona dużym marginesem błędu. Dodatkowo, w sprawie nastąpiły też dwa późniejsze – pośrednie uderzenia w pojazdy, które znajdowały się za pojazdem powódki (ostatecznie pojazd powódki znalazł się na barierze energochłonnej). Innymi słowy, biegły w okolicznościach sprawy mógłby przedstawić jedynie czysto abstrakcyjny i poglądowy przebieg pewnego modelu zdarzenia, a nie symulację tego konkretnego zdarzenia, co byłoby bez znaczenia dla rozstrzygnięcia. Należy też zauważyć, że z wiedzy i praktyki orzeczniczej wynika, że sam obraz uszkodzeń pojazdu nie stanowi wiarygodnej podstawy do przesądzania tego jakie przeciążenia działały na poszczególne części ciała poszkodowanego, gdyż istotą problemu nie jest skala zniszczenia pojazdu, lecz szybkość, z jaką następuje chwilowy, nagły ruch (szarpnięcie) uderzonego pojazdu.

Po drugi, w zeznaniach powódki znajduje się wszechstronny opis zdarzenia z perspektywy osobistych postrzeżeń powódki i potwierdza on w pełni fakt szarpnięcia jej ciałem, naprężenia nadgarstków (kierowcy, co naturalne, trzymają rękę na kierownicy) oraz gwałtownego mechanizmu tzw. urazu biczowego. Należy zauważyć, że zeznania powódki zostały złożone już po wydaniu opinii przez biegłego, co zdaniem Sądu zdeaktualizowało sugestię biegłego zawartą w ostatnim zdaniu opinii pierwotnej biegłego.

Kwalifikacja prawna

Powództwo jest w całości zasadne.

Skala cierpienia i dolegliwości bólowych doznanych przez powódkę jest umiarkowana i z kontekście dochodzonego pozwem zadośćuczynienia (6.000 zł), należy stwierdzić, że jest to suma adekwatna do tych negatywnych zjawisk w zakresie zdrowia, samopoczucia i ograniczeń życiowych wynikających z wypadku. Można nawet uznać, że sam główny skutek wypadku powodujący największe dolegliwości (tj. ze strony kręgosłupa szyjnego) już samodzielnie uzasadniałby zasądzenie tej sumy. Kwestia nadgarstka nie jest więc w tym przypadku zagadnieniem głównym, choć niewątpliwym jest, że w odniesieniu do nadgarstka doszło do odnowienia kontuzji, co nie miało by miejsca samoistnie – bez wypadku. Biegły tę kwestię jednoznacznie i przekonująco wyjaśnił. Drugi – wcześniej nieuszkodzony nadgarstek powódki w wypadku nie ucierpiał. Naturalnym też jest, że w wyniku wcześniejszej kontuzji – sprzed kilku lat w nadgarstku prawym stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe. Reasumując, prawy nadgarstek był więc bardziej podatny na nowe urazy i jest to normalne wytłumaczenie faktu, że właśnie ten nadgarstek uległ ponownemu urazowi w wyniku spornego wypadku. Powódka w ogóle nie ukrywała, że prawy nadgarstek wcześniej miała uszkodzony. Gdyby nie wypadek z października 2018 r., do zaostrzenia dolegliwości bólowych ze strony nadgarstka prawego by nie doszło.

Wszelkie dochodzone koszty związane z wypadkiem są zasadne, tak co do zasady i wysokości, zostały należycie udowodnione.

Zasada odpowiedzialności pozwanego jest niewątpliwa, wynika z art. 415 k.c. w zw. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 444 i art. 445 k.c. w zw. z art. 822 k.c. Wymagalność roszczenia nastąpiła w trybie art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...].

Mając powyższe na uwadze orzeczono na mocy art. 822 § 1 k.c. w zw. z 415 k.c. w zw. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. i art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. z art. 481 § 1 k.c. orzeczono jak w **punkcie I** sentencji.

Koszty

Pozwany, jako w całości przegrywający proces obowiązany jest zwrócić koszty powódce na mocy art. 98 k.p.c., na które składa się: opłata sądowa od pozwu 374 zł, opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (1.800 zł, § 2

pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), zaliczka na biegłego 600 zł – **punkt II.** sentencji.

W **punkcie III.** nakazano ściągnąć od przegrywającego pozwanego nieuiszczone koszty sądowe na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.